

DÜYEK

HÜZZAM
(İlâhî)

SEYYİD ABDÜLKÂDİR BEY

Ey bül bül bü lî şey dâ
 yi ne ef gâ na mi gel dîn
 A Ev zi mi gül c dip zâ rî
 Ev vel de bu aşk o du
 lî gi ri ya ne mi gel gel
 na sen ni ya ne mi gel gel
 Per va ne gi bi â te
 şe da im can a tar sîn

Ey bülbul-i şeydâ yine efgâna mı geldin
 Azm-i gül edip zâr ile giryâna mı geldin
 Pervâne gibi âteşe dâim can atarsın
 Evvelde bu aşk oduna sen yana mı geldin
 Yağmur gibi yağarsa belâ sen baş açarsın
 Can vermeğe dost yeline kurbâna mı geldin
 Her şey çalısır bir sıfatı eyleye ma'mûr
 Sen cümle sıfât ilini vîrâna mı geldin
 Vech-i ahadiyyet ki şu eşyâda görünmüş
 Bu kesrette ancak onu seyrâna mı geldin
 Bir kimse senin olmadı hiç râzına mahrem
 Bilmem bu cihân içine yek - dâne mi geldin
 Bu hasta NİYÂZÎ'ye şifâ remzin edersin
 Derde düşenin derdine dermâna mı geldin (I)